

بررسی سیتولوژی یک مایعات حفرات سروزی بدن:

ارزش تشخیصی دوروش اسمیر مستقیم و سل بلاک (به روش لخته پلاسما- ترومبین)

دکتر پروین محزونی^۱، دکتر میترا شریفانی

چکیده مقاله

مقدمه. یکی از روشهای رایج و ارزشمند در تشخیص و مرحله بندی بیماریها، مطالعه سیتولوژی یک مایعات به دست آمده از حفرات سروزی بدن (پلور، پریکارد و پریتون) می باشد. در آزمایشگاههای معتبر دنیا، برای افزایش حساسیت تست های سیتولوژی و کاهش موارد مشکوک حداقل از دوروش برای تهیه لامهای سیتولوژی برای هر نمونه ارسالی، استفاده می کنند اما در کشور ما تنها روش رایج، تهیه لام به روش اسمیر مستقیم است.

روشها. در یک مطالعه تشخیصی (Diagnostic study) ۶۲ نمونه مایع پلور، پریتون و پریکارد ارسال شده به بخش آسیب شناسی بیمارستان الزهرا دانشگاه علوم پزشکی اصفهان تهیه گردید. هر نمونه به دو بخش تقسیم شد. از یک قسمت، به طریقه اسمیر مستقیم، لام تهیه گردید و از قسمت دوم، به طریقه «لخته پلاسما - ترومبین» سل بلاک تهیه شد. سپس هر کدام از لامها، به صورت جداگانه (بدون اطلاع از تشخیص لام دیگر) و توسط یک پاتولوژیست بررسی گردید و در یکی از چهار گروه: مثبت، منفی، ناکافی (Unsatisfactory) یا مشکوک قرار گرفت، همچنین مدت زمان لازم برای مطالعه هر لام ثبت گردید و در دو گروه مورد مقایسه قرار گرفت.

نتایج. تعداد موارد مثبت، منفی و ناکافی و همچنین زمان مورد نیاز برای بررسی نمونه ها در دوروش، اختلاف معنی داری نداشت ولی فراوانی موارد مشکوک در روش سل بلاک کمتر از روش اسمیر مستقیم بود ($P < 0/05$).

پهغه. در مواردی که تشخیص سیتولوژی مایعات حفرات سروزی با حدس و گمان همراه است و به خوبی نمی توان در مورد مورفولوژی سلولهای موجود در اسمیر مستقیم قضاوت کرد، استفاده از سل بلاک بسیار کمک کننده خواهد بود چرا که در مدت زمان کوتاه می توان به اطلاعات بیشتر دست یافته و با اطمینان کافی تشخیص را مطرح نمود.

● واژه های کلیدی: ارزش تشخیصی، اسمیر مستقیم، سل بلاک، مایعات حفرات سروزی بدن، سیتولوژی.

مقدمه

روش مطالعه سیتولوژی یک مایعات حفرات بدن، از دیرباز در تشخیص و برآورد پیش آگهی بیماریها به خصوص ضایعات بدخیم مورد استفاده بوده است. چندین روش در تهیه لامهای سیتولوژی وجود دارد که مهمترین آنها شامل

اسمیر مستقیم، سل بلاک، آماده سازی توسط سیتوسانتریفوژ (سیتوسپین) و تدارک نمونه توسط فیلتر غشایی می باشد.

در مراکز پزشکی جهان، برای کاهش موارد مثبت یا منفی کاذب، حداقل از ۲ یا چند روش برای تهیه لامهای سیتولوژی مربوط به هر نمونه، استفاده می شود. اما تنها روش رایج در آزمایشگاههای ما، روش اسمیر مستقیم است. لذا در شرایطی که فراوانی نسبی موارد مشکوک (Suspicious) در کتب مرجع تنها ۵ درصد کل گزارشها را تشکیل می دهد، این موارد در گزارشهای ما به حدود ۱۰ درصد می رسد. بدین ترتیب ضرورت وجود روشی اضافه بر روش رایج برای کاهش موارد مشکوک و افزایش اطمینان در طرح هر نوع تشخیص، محسوس است. روش سل بلاک از قدیمی ترین روشها در تهیه لام سیتولوژی بوده و پرسنل آزمایشگاه آسیب شناسی بدون نیاز به دستگاهها و وسایل خاص، به خوبی قادر به انجام آن می باشند. این روش نیز به انواع مختلف مانند روش «سدیمان فیکس شده» روش «آگارباکتريال» و روش «لخته پلاسما- ترومبین» تقسیم می گردد. در روش سل بلاک از روشهای هیستولوژیک برای تهیه لام استفاده می شود، لذا مزایای بسیاری دارد که از آن جمله می توان به این موارد اشاره کرد.

۱) با این روش می توان برشهای متعدد از نمونه مورد نظر تهیه نمود و برای رنگ آمیزیهای ویژه و به خصوص مطالعات ایمنی بافتی شیمیایی (Immunohistochemistry) استفاده کرد. ۲) برشهای حاصل از سل بلاک، قرابت و هماهنگی بسیار نزدیکی با برشهای حاصل از بیوپسی دارد، لذا بهترین مقایسه مورفولوژیک را با لامهای بیوپسی فراهم می آورد (۱، ۲، ۳، ۴، ۵، ۶). ۳) سلولهای به دست آمده به روش سل بلاک، مانند نمونه های بافتی، در قسمتی از لام تجمع یافته اند، لذا مانند اسمیر مستقیم نیازی به جستجوی تمامی سطح لام (که موجب صرف وقت و نیروی فراوان می گردد) نیست.

روشها

در یک مطالعه تشخیصی (diagnostic study) به روش نمونه گیری آسان از ۶۲ نمونه حاصل از افیوژن حفرات سروزی که در طی یکسال (آبان ۱۳۷۷

۱ - گروه پاتولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی، اصفهان

نظر بود. یک نتیجه منفی، زمانی گزارش می شد که نمونه تنها حاوی سلولهای کاملاً خوش خیم بود. زمانی نتیجه مطالعه لام ناکافی (Unsatisfactory) گزارش می شد که تمامی لام منحصراً از خون تازه پوشیده شده بود، نمونه بدون سلول بود یا تعداد سلولها به قدری کم بود که به هیچ وجه نشان دهنده محل نمونه گیری نبود (۵). جواب مشکوک به مواردی اطلاق می شد که لام حاوی تعداد اندکی سلول اتیپیکال (atypical) بود، به طوریکه تنها بر اساس این تعداد کم، تشخیص قاطع بدخیمی ممکن نبود. با مطالعه و تشخیص هر لام، زمان لازم برای بررسی یادداشت می شد.

برای مقایسه نسبتها از آزمون Z و برای مقایسه میانگینها از آزمون t-student استفاده شد.

نتایج

تعداد موارد مشکوک در روش اسمیر ۸ مورد (۱۲/۹ درصد) و در روش سل بلاک ۲ عدد (۳/۲ درصد) بود ($P < 0/05$). تعداد موارد مثبت در اسمیر مستقیم ۱۰ مورد (۱۶/۳ درصد) و در روش سل بلاک ۹ مورد (۱۴/۵ درصد) بود و اختلاف معنی داری در بین این دو روش وجود نداشت. همین طور تعداد موارد منفی در اسمیر مستقیم ۳۹ (۶۲/۹ درصد) و در سل بلاک ۴۳ مورد (۶۹/۳ درصد) و تعداد موارد ناکافی در اسمیر مستقیم ۵ مورد (۸ درصد) و در سل بلاک ۸ مورد (۱۲/۹ درصد) بود، که نشان دهنده عدم وجود اختلاف معنی دار در این موارد می باشد ($P < 0/05$). مقایسه نتایج تشخیصی هر دو روش نشان داد که هیچ موردی وجود ندارد که نتیجه یک نمونه در هر دو روش به عنوان «مشکوک» مشخص شده باشد.

از سوی دیگر متوسط زمان صرف شده برای بررسی هر لام سیتولوژی ۹/۱۱ دقیقه بود. در حالیکه این زمان برای هر لام سل بلاک، به طور متوسط ۲/۶ دقیقه ثبت گردید ($P < 0/05$).

بحث

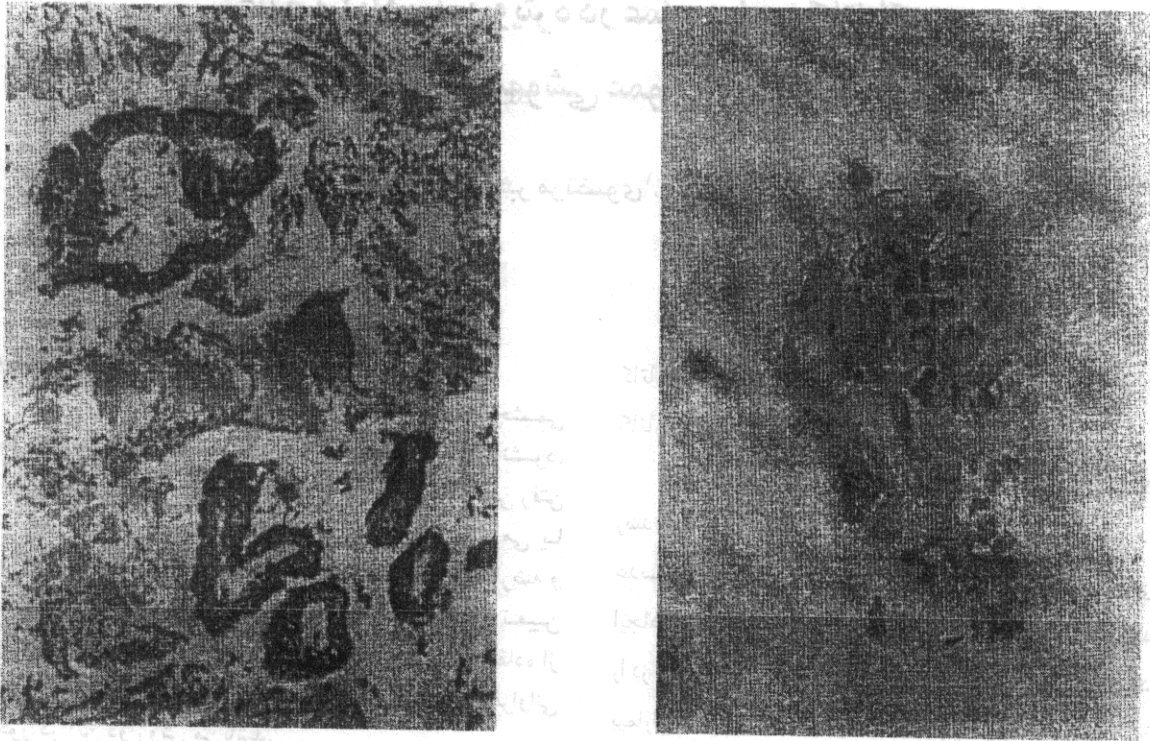
وجود اختلاف بین موارد تشخیصی مشکوک در روش سل بلاک با روش اسمیر مستقیم نشان می دهد که همراهی روش سل بلاک با روش اسمیر می تواند به مقدار زیادی از وجود حدس و گمان در تشخیص کاسته و به تشخیص مطمئن کمک نماید (۷، ۸). با استفاده از این دو روش در کنار هم، می توان فراوانی نسبی موارد مشکوک را به استانداردهای جهانی نزدیک نمود. همچنین مقایسه مدت زمان لازم برای بررسی لامهای تهیه شده، نشان داد که به کمک روش سل بلاک می توان در مدت زمان بسیار کوتاهتر، به تشخیص رسید و لذا سل بلاک می تواند با صرف وقت و خستگی چشمی کمتر (عامل مهم در خطا) ما را در رسیدن به تشخیص نهایی یاری نماید.

لغایت آبان (۱۳۷۸) به آزمایشگاه پاتولوژی بیمارستان الزهرا (س) ارسال شده بود، استفاده گردید.

از بین نمونه ها، مواردی که مقدار نمونه برای تهیه لام به هر دو روش (اسمیر مستقیم و سل بلاک) کافی نبود، از مطالعه حذف می گردید. در مورد نمونه های قابل قبول برای مطالعه، هر نمونه به دو قسمت تقسیم می شد. قسمت اول برای تهیه اسمیر به کار می رفت، بدین صورت که آنرا در لوله آزمایش مناسب (متناسب با سانتریفوژ مورد استفاده) ریخته و با گراویتی ۶۰۰ (که در سانتریفوژ مورد استفاده ما، با توجه به شعاع ۱۰ cm، دور ۱۵۰۰ مناسب بود) به مدت ۱۰ دقیقه سانتریفوژ می گردید. سپس مایع رویی دور ریخته و قطراتی از ته نشین بر روی لام ریخته می شد و به کمک لامی دیگر از آن اسمیر تهیه می گردید و پس از فیکس شدن، به روش پاپانیکالائو رنگ آمیزی شده و برای مطالعه آماده می شد. قسمت دوم نمونه نیز، به همان صورت فوق سانتریفوژ گردیده و مایع رویی دور ریخته می شد. سپس به ته نشین موجود، یکی دو قطره پلاسما (حدود ۵۰) اضافه می گردید و پس از آن، به همان مقدار، یعنی یکی دو قطره محلول ترومبین اضافه می شد. با کمی تکان دادن لوله آزمایش و پس از یک تا دو دقیقه مخلوط حاصل به صورت لخته در می آمد. لازم به توضیح است که برای تهیه پلاسما، از نمونه های خون ارسالی به آزمایشگاه برای انجام تستهای انعقادی استفاده می شد. ترومبین نیز برای انجام تست PT به کار می رود (ترومبین، ۵۰۰ واحدی، Topical، ویال) و لذا در آزمایشگاه موجود بود، اما قبل از استفاده، باید ۱۰ cc آب مقطر به ویال اضافه کرده و به خوبی آنرا مخلوط نماییم تا به صورت محلول در آید. در استفاده از ترومبین، باید اولاً به تاریخ اعتبار آن توجه داشت و ثانیاً قبل از استفاده، دمای آنرا به دمای آزمایشگاه رساند.

لخته ایجاد شده از روش فوق، بسیار نرم است، لذا برای انتقال آن در کاست صافی، باید به جای فورسپس از اسپاچولا استفاده کرد. بدین صورت لخته حاصل را در کاغذ صافی قرار داده و در کاست می گذاریم. بقیه مراحل مانند مراحل تهیه بلوک از نمونه های بافتی است. پس از تهیه بلوک پارافینی، به وسیله دستگاه میکروتوم لایتر برشهای بافتی به ضخامت ۳ میکرون تهیه نموده و مانند نمونه های پاتولوژی، رنگ آمیزی کرده و بر روی آن لامل قرار می دهیم، بدین صورت لام سل بلاک آماده برای بررسی خواهد بود.

در نهایت، برای هر نمونه حداقل یک اسمیر مستقیم و یک لام سل بلاک موجود بود. تمامی اسمیرها و سل بلاکها توسط یک پاتولوژیست و آنهم به طور جداگانه بررسی می گردید، در صورتی که اسمیر نمونه ای در حال مطالعه بود، سیتوپاتولوژیست اطلاعاتی از جواب سل بلاک آن نداشت، در مورد نمونه های سل بلاک نیز وضع به همین صورت بود. نتایج هر لام در ۴ گروه شامل مثبت برای بدخیمی، منفی، ناکافی (unsatisfactory) و مشکوک طبقه بندی می شد. یک نتیجه مثبت، به معنی وجود تعداد کافی سلول بدخیم در لام مورد

تصویر ۱. مقایسه لام اسمیر مستقیم (سمت راست) و سل بلاک (سمت چپ) تهیه شده از یک نمونه مایع آسیت. اکثر سلولهای موجود در اسمیر مستقیم دژنره بوده و قضاوت در مورد مورفولوژی و ماهیت آنها با مشکل روبرو بود. اما در سل بلاک تهیه شده، ماهیت بدخیم و طرح غددی آنها (آدنوکارسینوم) به وضوح دیده می شود.

هزینه بیشتر دارد، لذا توصیه می شود که باقیمانده هر نمونه ارسالی (پس از تهیه اسمیر مستقیم)، در یخچال نگهداری شود تا چنانچه نتیجه به دست آمده از لامهای اسمیر مستقیم شک برانگیز بوده و فاقد تشخیص قطعی بود، از مابقی نمونه سل بلاک تهیه گردد تا برای کاهش موارد مشکوک به یاری اسمیر مستقیم آمده و بدون ایجاد تغییری فاحش در زمان جواب دهی (که بسیاری از اوقات مشکل آفرین است) ما را در رسیدن به تشخیص نهایی یاری نماید.

از طرفی می توان با بهبود روش تهیه سل بلاک مانند استفاده از حمام بافت مجزا از حمام بافت نمونه های بافتی و اضافه کردن مواد رنگی به لخته حاصل، قبل از گذاشتن آن در کاغذ صافی (چون ممکن است نمونه آنقدر کوچک باشد که بعداً یافتن آن در کاغذ صافی بامشکل روبرو گردد) از تعداد موارد ناکافی (Unsatisfactory) در نمونه های سل بلاک، کاست. در نهایت، از آنجا که در تشخیص موارد مثبت، منفی و ناکافی (Unsatisfactory) اختلاف فاحشی بین روش سل بلاک و اسمیر وجود نداشته و از طرفی انجام روش سل بلاک برای هر نمونه نیاز به اختصاص

مراجع

- 1- Atkinson BF. Atlas of diagnostic cytopathology. 2nd Ed. Philadelphia: Mosby Co. 1992.
- 2- Cibas EA, Ducatman BS. Cytology, diagnostic principles and clinical correlates. USA 1996.
- 3- Gkoss L. Diagnostic cytology and it's histopathologic bases. Philadelphia 1992.
- 4- Bibbo M. Comparehensive cytophatology. USA, 1997.
- 5- Wojcik M, Selvaggi SM. Comparison of recurrent gynecologic malignancies. Acta cytol 1991; 35: 773-776.
- 6- Kung ITM, Chan SK. Application of the immunoperoxidase technique to cell block preparation from fine needle asperates. Acta cytol 1990; 34: 297-303.
- 7- Jonosson JG, Ducatman BS, Wang HH. The cell block for body cavity fluids. do the results justify the cost? Mod Pathol 1996; 3(6): 667-670.
- 8- Dhundee J, Cotter M, Gibbs AR. Examination of cytological smear and clot section prepared from pleural fluids: a comparative study. Cytophology 1996; 7(6): 406-413.